

Sygn. akt I C 377/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 09 grudnia 2014 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą we W.

o zapłatę

utrzymuje wyrok zaoczny wydany 14 lutego 2013 roku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w sprawie o sygnaturze akt I C 1253/12 w całości w mocy.

Sygn. akt I C 377/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 14 sierpnia 2012 powód J. K. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki z o.o. z siedzibą we W. kwoty 12.915 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 04 października 2011 oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając wskazał, że pozwany zamówił wykonanie animacji reklamowej na potrzeby przygotowywanego przez pozwanego serwisu społecznościowego W..com. Po przeprowadzeniu negocjacji w zakresie kształtu i formy animacji reklamowej, terminu wykonania oraz wysokości wynagrodzenia, strony 22 lipca 2011 zawarły umowę o dzieło, której przedmiotem było przygotowanie animacji reklamowej 2d na potrzeby promowania serwisu internetowego W..com w formie krótkometrażowego spotu reklamowego wykonywanego komputerową techniką animacyjną, wykorzystującą elementy graficzne płaskie, dwuwymiarowe (2d). Wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 4.305 zł. Animacja została wykonana przez powoda. Z tytułu wykonania animacji powód obciążył pozwanego fakturą VAT na kwotę 3.075 zł (4.305 zł – 1.230 zł uiszczonej zaliczki). Pozwany nie zapłacił umówionego wynagrodzenia ponieważ zakwestionował zgodność wykonania dzieła z umową. Na skutek skierowanego do Sądu pozwu, wyrokiem z 15 marca 2012 wydanym w sprawie o sygn. akt IV GC upr 1535/11 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu zasądził na rzecz powoda dochodzoną kwotę, tytułem wynagrodzenia za wykonane dzieło. Wyrokiem z 31 maja 2012 Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie X Ga 198/12 oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego. Pozostała część wynagrodzenia została zapłacona przez pozwanego 27 czerwca 2012. Zgodnie z § 6 ust. 2 umowy przeniesienie autorskich praw majątkowych na pozwanego miało nastąpić z chwilą otrzymania przez powoda wynagrodzenia za wykonaną animację, a zatem wtórne udostępnienie i używanie animacji przez pozwanego przed 27 czerwca 2012 należy uznać za bezprawne i powodujące naruszenie autorskich praw majątkowych powoda. Powód wyjaśnił, że po wykonaniu umówionego dzieła 14 sierpnia 2011 oddał pozwanemu do akceptacji wersję końcową, jednocześnie udostępniając link do animacji znajdującej się na dedykowanym serwerze powoda. Link do animacji znajdował się za hasłem, co powodowało że tylko pozwany miał dostęp do animacji. Pozwany pobrał plik zawierający przygotowaną

animację z serwera powoda, a następnie utworzył konto w serwisie (...) o nazwie „W..com” i zainstalował animację W.w tym serwisie, udostępniając ją nieograniczonej liczbie użytkowników Internetu. Pozwany instalując animację w serwisie (...), użył nowego konta użytkownika (...) nazwanego w sposób tożsamy, jak serwis dla którego została stworzona animacja W.(W..com). Nadto, wedle najlepszej wiedzy powoda, pozwany dokonał embed (podczepienia/podpięcia) kodu z serwisu (...) na swojej stronie (...), umożliwiając w ten sposób odtworzenie animacji na swojej stronie użytkownikom odwiedzającym serwis (...).com. Zgodnie z przedstawionymi screenami stron internetowych serwisu (...).com oraz serwisu (...), tylko w okresie od 14 sierpnia 2011 przez kolejne 27 dni doszło do ponad trzech tysięcy wyświetleń animacji przygotowanej przez powoda, pomimo, że pozwany nie posiadał żadnych praw do reemisji animacji W..

Powód, jako podstawę swoich wskazał przepis art. 79 ust. 1 pkt 3 ustawy z 04 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wskazując, iż dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie za bezprawne i zawinione reemitowanie animacji w okresie od 14 sierpnia 2011 do 26 czerwca 2012. Stan bezprawnego dokonywania reemisji przez pozwanego istniał od sierpnia, a pozwany miał świadomość bezprawności.

Wyrokiem zaocznym z 14 lutego 2013 Sąd Okręgowy we Wrocławiu zsządził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.915 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 04 października 2011 do dnia zapłaty, orzekł o kosztach procesu, nadając wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.

Pismem z 04 kwietnia 2013 pozwany złożył wniosek o przywrócenie uchybionego terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z 14 lutego 2013, stwierdzenie skutecznego wniesienia sprzeciwu od tego wyroku i wyznaczenie rozprawy. Nadto wraz z pismem pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego.

Zarządzeniem z 06 września 2013 Przewodniczący uchylił zarządzenie z 13 lutego 2013 w przedmiocie pozostawienia przesyłki skierowanej do pozwanego w aktach ze skutkiem doręczenia; uchylił zarządzenie z 19 marca 2013 w przedmiocie pozostawienia przesyłki skierowanej do pozwanego w aktach ze skutkiem doręczenia oraz zarządził doręczenie pełnomocnikowi pozwanego odpisu pozwu wraz z odpisami załączników i pouczeniem oraz odpis wyroku zaocznego z 14 lutego 2013 wraz z pouczeniem.

Pismem z 25 września 2013 pozwany powołał się na złożony wraz z pismem z 04 kwietnia 2013 sprzeciw od wyroku zaocznego, doręczając jego odpis.

W złożonym sprzeciwie pozwany wniósł o uchylenie w całości wyroku zaocznego z 14 lutego 2013 i oddalenie powództwa wobec pozwanej spółki. Nadto wniósł o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym, kosztów zastępstwa procesowego. Domagał się również zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności.

Uzasadniając, pozwany zarzucił, że kwestionuje roszczenie powoda, tak co do zasady, jak i wysokości. Przyznał, że zawarł z powodem umowę o wykonanie animacji reklamowej dla planowanego uruchomienia serwisu internetowego (...). Na tle wykonania umowy powstał pomiędzy stronami spór. W następstwie tego sporu 27 czerwca 2012 pozwany zapłacił powodowi całość należności za wykonane dzieło, nabywając prawo własności dzieła. Nie wdając się w polemikę ze wskazanym orzeczeniem, pozwany wskazał, że nie posiada plików źródłowych umożliwiających zgodnie z jej potrzebami korzystanie ze stworzonej na jego zlecenie animacji reklamowej. Pozwany (zapewne) w trakcie realizacji otrzymał od powoda link do wersji testowej animacji, która miała być po zastosowaniu jego uwag poprawiona i przystosowana do końcowego odbioru dzieła. Powód zapewnił pozwanego, że nie udostępni zamówionego przez pozwaną spółkę dzieła innym osobom, a wersję finalną przekaże w całości pozwanej spółce w wersji elektronicznej odpowiadającej zamawiającemu. Pozwany przyznał, że powód udostępnił mu link do serwisu (...), który odwoływał się do stworzonej przez niego animacji reklamowej. Link zabezpieczony był hasłem, co powodowało, że nie był dostępny dla nieograniczonego grona użytkowników serwisu, a jedynie dla pozwanego. Jednocześnie pozwany twierdził, że bez jego działania, w serwisie (...) został umieszczony link niezabezpieczony hasłem do animacji, która miała być przeznaczona jedynie dla pozwanego i używana do testów przed uruchomieniem planowanego serwisu (...). Pozwany wskazał, że serwis internetowy (...) nie jest własnością pozwanego. Pozwany zaprzeczył, by pobrał plik zawierający przygotowaną animację z serwera powoda, a następnie udostępnił nieograniczonemu gronu odbiorców,

która pochodziłaby z linku zabezpieczonego hasłem przez powoda. Nadto pozwany zwrócił uwagę, że konsekwentnie stoi na stanowisku, że produkt finalny nie został mu do dnia dzisiejszego wydany przez powoda, w wersji którą mógłby się posługiwać przy pomocy serwisu, stąd mimo zapłaty, zgodnie z wyrokiem Sądu, pozwany wezwał powoda do wydania kompletnego dzieła w związku z nabyciem praw autorskich, co nie nastąpiło. Na koniec podał, że serwis (...)nie został uruchomiony zgodnie z założeniami jego twórców, wobec czego pozwany nie prowadził jego promocji, zaprzeczając, by w jakikolwiek sposób naruszył prawa autorskie powoda poprzez dalsze udostępnienie animacji reklamowej. Pozwany przyznał, że użył animacji stworzonej przez powoda jedynie w celach testowych, niezbędnych dla weryfikacji jakości stworzonego dzieła. Ostatecznie animacja ta nie została użyta przez pozwaną spółkę, która też nie podejmowała działań umożliwiających wyświetlenie w serwisie internetowym (...)materiału, który udostępniony zostałby szerokiemu gronu użytkowników.

Postanowieniem z 24 lutego 2014 Sąd (błędnie, w świetle zarządzenia z 06 września 2013 skoro pozwany nie uchybił terminowi do złożenia sprzeciwu) przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z 14 lutego 2013 oraz zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego z 14 lutego 2013.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia sprawy

Umową z 22 lipca 2010 zamawiający (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. powierzył wykonawcy J. K., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) przygotowanie animacji reklamowej 2d dla serwisu internetowego **W.com**. Animacja reklamowa 2d to krótkometrażowy spot reklamowy wykonany komputerową techniką animacyjną, wykorzystującą elementy graficzne płaskie dwuwymiarowe (2d). Strony ustaliły, że odbiór projektu nastąpi drogą elektroniczną. Wykonawca wskaże link do serwera, z którego zamawiający pobierze finalną wersję produktu. Wykonawca zobowiązał się przenieść na zamawiającego autorskie prawa majątkowe do animacji na następujących polach eksploatacji: zwielokrotnianie, utrwalanie, użyczenie i najem egzemplarzy animacji, publiczne wykonywanie, wyświetlanie, odtwarzanie i nadawanie w telewizji i innych mediach. Przeniesienie autorskich praw majątkowych na zamawiającego do wykonanej animacji reklamowej nastąpić miało z dniem otrzymania przez wykonawcę wynagrodzenia należnego za wykonanie tej animacji oraz uprawniało zamawiającego do korzystania z tej animacji wyłącznie dla własnych potrzeb zamawiającego, na wszystkich polach eksploatacji, o których mowa w niniejszej umowie. Strony ustaliły wynagrodzenie za wykonanie dzieła w wysokości 3.500 zł plus należny podatek VAT w wysokości wynikającej z obowiązujących przepisów.

(dowód: umowa o dzieło numer (...) k. 20-25,

załącznik do umowy k. 26)

14 sierpnia 2011 powód J. K. udostępnił pozwanemu link do wykonanej animacji, który zabezpieczony był hasłem. Po uwzględnieniu wszystkich zgłoszonych przez pozwanego 15 sierpnia 2011 uwag, powód 16 sierpnia 2011 udostępnił ponownie zabezpieczoną hasłem ostateczną wersję animacji, podając protokół sieci (...)(...) (hasło: (...)) 30 sierpnia 2011 powód udostępnił do pobrania animację reklamową pod adresem: (...) Do korzystania z video upoważnieni byli wyłącznie użytkownicy posiadający hasło.

(dowód: e-mail z 14 sierpnia 2011 k. 37,

e-mail z 15 sierpnia 2011 k. 38-39,

e-mail z 16 sierpnia 2011 k. 40,

e-mail z 30 sierpnia 2011 k. 41,

screen ustawień serwisu internetowego (...) k. 44

przesłuchanie J. K. elektroniczny protokół rozprawy z 09 grudnia 2014 00:01:08-00:07:40 k. 168 i 170)

Pozwany (...) Spółki z o.o.z siedzibą we W.po pobraniu 14 sierpnia 2011 i 16 sierpnia 2011 plików zawierających wykonaną animację, w sierpniu 2011 utworzył konto w serwisie (...)o nazwie (...)i zainstalował w nim ostateczną wersję animacji W., udostępniając ją nieograniczonej liczbie użytkowników. Animacja była ogólnodostępna także na stronach internetowych pozwanego: (...) oraz (...). W okresie od udostępnienia w sierpniu 2011 do 23 września 2011 animacja W.w serwisie (...)miała 3.248 publicznych odtworzeń.

(dowód: screeny strony internetowej (...) znajdujący się w formie elektronicznej – płyta k. 11,

screen strony internetowej (...) znajdujący się w formie elektronicznej – płyta k. 11,

screen ustawień serwisu internetowego (...) znajdujący się w formie elektronicznej – płyta k. 11,

video znajdujące się w formie elektronicznej – płyta k. 11,

zeznania świadka J. C. elektroniczny protokół rozprawy z 21 sierpnia 2014 00:03:24-00:11:36 k. 155 i 157,

przesłuchanie J. K. elektroniczny protokół rozprawy z 09 grudnia 2014 00:01:08-00:07:40 k. 168 i 170

oświadczenie pozwanego k. 150)

Wyrokiem z 15 marca 2012 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt IV GC 1535/11 zasądził od pozwanego (...) Spółki z o.o. z siedzibą we W. na rzecz powoda J. K. kwotę 3.075 zł tytułem brakującego wynagrodzenia z tytułu wykonania animacji reklamowej z ustawowymi odsetkami od 07 września 2011 oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Apelację pozwanego od tego wyroku oddalił Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

(dowód: wyrok z 15 marca 2012 wraz z uzasadnieniem k. 27-33

wyrok z 31 maja 2012 k. 34,

postanowienie k. 35)

27 czerwca 2012 pozwany (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. zapłacił powodowi J. K. wynagrodzenie z umowy z 22 lipca 2010 (zgodnie z wystawioną przez powoda na kwotę 3.075 zł fakturą VAT numer (...)) wraz ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu; łącznie kwotę 3.444 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 36)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu powód domagał się ochrony prawnej w związku z naruszeniem jego praw autorskich do utworu objętego umową stron z 22 lipca 2010.

Zgodnie z jej treścią powód, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zobowiązał się wykonać dzieło w postaci animacji reklamowej dla serwisu internetowego **W..com**. Nie budzi przy tym wątpliwości, że powód był twórcą w rozumieniu art. 8 ustawy z 04 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2006, nr, 90, poz. 631 z późn. zm.), zaś przedmiot powołanej umowy spełniał przesłanki z art. 1 prawie autorskim i prawach pokrewnych.

W świetle normy art. 365 k.p.c. oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z 15 marca 2012 (sygn. akt IV GC 1535/11) za wiążącą wskazać należy okoliczność, iż dzieło zostało w całości przez powoda wykonane i wydane, w sposób umożliwiający jego wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem przez pozwanego, zaś pozwany nie odstąpił skutecznie od umowy. Niezasadne były przy tym twierdzenia pozwanego, zarzucające niewydanie plików źródłowych.

Przede wszystkim, jak wyraźnie wyjaśnił powód, jak i świadek J. C., to pole eksploatacji nie było objęte umową stron. Ponadto brak tych plików nie wpływał w żaden sposób na możliwość udostępniania tego utworu, jak i z niego korzystanie.

Jednocześnie bezsporną była okoliczność wynikająca z § 6 ust. 2 łączącej strony umowy, że przeniesienie autorskich praw majątkowych na zamawiającego do wykonanej animacji reklamowej następowało z dniem otrzymania przez wykonawcę wynagrodzenia należnego za wykonanie tej animacji oraz uprawniało zamawiającego do korzystania z tej animacji wyłącznie dla własnych potrzeb zamawiającego, na wszystkich polach eksploatacji, o których mowa w niniejszej umowie.

Jeżeli zatem zapłata nastąpiła 27 czerwca 2012, to przed tym dniem pozwanemu nie przysługiwały autorskie prawa majątkowe opisane w § 6 ust 1 umowy.

Mimo braku prawa udostępniania animacji przed 27 czerwca 2012, wedle twierdzeń powoda, pozwany takie działania podjął.

To z kolei skutkowało powstaniem dochodzonych w niniejszym postępowaniu roszczeń.

Zgodnie zatem z normą art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z 04 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2006, nr, 90, poz. 631 z późn. zm.) uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu.

W ocenie Sądu doszło do naruszenia praw autorskich powoda, zaś naruszenie to miało charakter zawiniony.

Przede wszystkim powód w wystarczający sposób wykazał, że przed datą 27 czerwca 2012, pozwany udostępnił wielokrotnie animację reklamową W..com, stanowiącą przedmiot umowy stron. Jak wynikało bowiem ze screenów ekranu serwisu internetowego V., w tym ustawień zabezpieczeń dla tego serwisu, stron internetowych pozwanego: (...) oraz (...) oraz filmów video, pozwany udostępnił nieograniczonej liczbie użytkowników dzieło powoda w postaci animacji reklamowej W..com. Potwierdzają to zeznania świadka J. C., jak i przesłuchanie powoda, z których wynikało, że dostarczyli (świadek J. C. była współtwórcą tego projektu) pozwanemu w formie elektronicznej link do animacji, zabezpieczony hasłem. Poprzez zabezpieczenie do animacji, którą również można było pobrać, nikt poza podmiotem zlecającym nie miał dostępu do tego pliku. Jak wynikało z zeznań świadka i przesłuchania powoda, nikt inny nie miał dostępu do tej animacji, jak również powód nie umieścił w serwisie (...) wersji niezabezpieczonej hasłem. Niewiarygodne pozostawały twierdzenia pozwanego wedle których, to bez działania pozwanego umieszczona została animacja wykonana przez powoda; z kolei pozwany korzystał z niej jedynie w celach testowych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci obrazów stron internetowych przeczy tym twierdzeniom, a wynika z niego jednoznacznie, że w okresie od sierpnia 2011 (16 sierpnia 2011 miało miejsce udostępnienie pozwanemu ostateczne wersji animacji) przynajmniej do września, kiedy to powód ustalił owo działanie, pozwany na własnych stronach internetowych (...) oraz (...), jak również w serwisie (...) udostępnił animację reklamową W..com, zaś tylko w tamtym okresie liczba wyświetleń tej animacji przekraczała trzy tysiące razy. Oczywistym przy tym jest, że pozwany nie będąc właścicielem serwisu (...), a jego użytkownikiem, miał możliwość udostępniania za jego pośrednictwem plików video, co stanowi istotę działania tego serwisu.

Naruszenie zawinione w rozumieniu przepisu art. 79 ustawy z 04 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych, to naruszenie popełnione zarówno z winy umyślnej, jak i nieumyślnej. Wina nieumyślna zachodzi wówczas, gdy sprawca przewiduje możliwość wystąpienia szkodliwego skutku, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że zdoła go uniknąć albo też nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć powinien i może je przewidzieć (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 04 kwietnia 2013, sygn. akt I ACa 1352/12; LEX numer 1305971).

Okoliczności tej sprawy, a to fakt kwestionowania przez pozwanego prawidłowości wykonania dzieła, przy jednoczesnym tak szerokim jego udostępnieniu, nie mogą prowadzić do innego wniosku, jak tylko, że działanie pozwanego było zawinione. Nawet zatem, jeśli w tych okolicznościach pozwany nie przewidywał wystąpienia skutku w postaci bezprawnego udostępnienia utworu powoda, to w świetle łączącej strony umowy i jednoznacznego brzmienia przepisu § 6 ust 2, powinien był go przewidzieć.

W ocenie Sądu w związku z niebudzącym wątpliwości wykazaniem zawinionego działania pozwanego, oddaleniu podlegały dalsze wnioski dowodowe powoda o przeprowadzenie oględzin (jak w punkcie VI pozwu) i zwrócenie się o informacje (jak w punkcie VII i VII pozwu) na podstawie art. 217 § 3 k.p.c.

Zgodnie z § 9 umowy stosowne wynagrodzenie, które ustaliły strony, to kwota 4.305 zł, a zatem należne powodowi, zgodnie z powołanym na wstępie przepisem, odszkodowanie, stanowiące jego trzykrotność, to kwota 12.915 zł, o czym orzeczono jak punkcie I. sentencji wyroku zaocznego.

Należność odsetkowa wynikała z normy art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. w związku z niekwestionowanym przez pozwanego wezwaniem do zapłaty z 26 września 2011.

W punkcie II wyroku zaocznego Sąd orzekł o kosztach postępowania zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany, jako strona przegrywająca, obowiązany był zwrócić powodowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty te złożyły się w rozpoznawanej sprawie: uiszczona opłata sądowa od pozwu w wysokości 646 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust 1 i 2 z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490), powiększone o kwotę 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

Zgodnie z normą art. 347 zd. 1 k.p.c., po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W tym stanie faktycznym i prawnym wyrok zaoczny podlegał w całości utrzymaniu w mocy, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.

Jak wynika z akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. N. Kancelaria (...) w T. sygn. akt Km 467/13 należność objęta niniejszym pozwem została wyegzekwowana od pozwanego na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku zaocznego z 14 lutego 2013 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności o 8 marca 2013. Okoliczność ta pozostawała jednakże bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, w świetle konieczności merytorycznej ocena zasadności dochodzonego roszczenia.